

SikkerhedsBranchens talepapir til foretræde for Retsudvalget,
Christiansborg, 9. februar 2017

Ole Knudsen, formand
Kasper Skov-Mikkelsen, direktør

SikkerhedsBranchen
Den Danske Brancheforening for Sikkerhed og Sikring

Talepapir til foretræde for Retsudvalget, Christiansborg, 9. februar 2017

Tak for muligheden for at tale til jer i dag. Vi er her, fordi vi synes at I skal vide hvordan verden ser ud fra sikkerhedsbranchens øjne - og fordi vi håber at I vil hjælpe os med at sætte skub i tiltagene fra politiforliget.

Vi har faktisk været her før. For halvandet år siden kom vi for at fortælle jer, at den professionelle sikkerhedsbranche var klar til at overtage nogle af politiets sekundære opgaver - dem, der ikke indebærer magtanvendelse, myndighedsudøvelse eller brug af våben. Vi fortalte jer, at vi kan aflaste politiet så meget, at 1.000 betjente kan koncentrere sig om rigtig politiarbejde. Vi fortalte jer også, at vi oven i købet kan effektivisere de sekundære opgaver, så I kan spare nogle af skatteydernes penge i samme omgang.

Alt det er stadig sandt, men vi er her ikke for at gentage det. Vi er her fordi verden har flyttet sig siden dengang - Danmark og danskerne har flyttet sig - og nu er det altså på tide, at I sørger for at skaffe politiet vores hjælp.

Vores branche varetager allerede i dag mange vigtige samfundsopgaver - det har vi vist også fortalt jer alle sammen før. Og I har sikkert også set hvor godt det for eksempel går med id-kontrollen i Lufthavnen, som varetages af vagter. Men vi havde ikke i vores vildeste fantasi forestillet os, at vi skulle få så mange opgaver, som vi har lige nu - helt af sig selv. Realiteten er nemlig, at det går skræmmende godt for vores branche. Vi får ikke bare flere af de opgaver, vi plejer at varetage, vi får også nogle opgaver, som dybest set er politiets kerneopgaver. En opgave som efterforskning burde jo varetages af politiet - ikke af os. Men markedet for privat efterforskning er i nærmest eksplosiv vækst. Det er det fordi resten af samfundet - både erhvervsdrivende, borgere og offentlige instanser - oplever, at politiet simpelthen ikke kommer, eller at deres sag hensynger i politiets bunker. Og så ringer de efter os.

De ringer også efter os, når der skal passes på hele boligområder. Sidste år så vi for eksempel indbrudsplagede villaområder, et sommerhusområde plaget af brandstiftelser og bandeplagede boligområder efterspørge private sikkerhedstiltag. Det sker fordi borgerne er utrygge. Alle herinde kan nok blive enige om, at politiet skal prioritere borgernes tryghed - at de skal passe de her opgaver. Men sandheden er, at presset på politiet er blevet så stort, at de ikke længere kan nå alle de alvorlige sager. For borgerne, der oplever at politiet ikke kommer, er spørgsmålet ikke om det er politiet eller den private sikkerhedsbranche, der skal sørge for trygheden - spørgsmålet er, om de vil hente sikkerhed og tryghed i den private sikkerhedsbranche, eller om de slet ikke vil være trygge.

Nu skulle man måske tro, at udviklingen er god for sikkerhedsbranchen, men faktisk er vi

alvorligt bange for, hvor retstilstanden og borgernes retssikkerhed ender. Når vi skal overtage opgaver, bør det jo foregå efter Folketingets overvejelse og i samarbejde med politiet, i god ro og orden og med bunker af omtanke bag sig. Det er bare ikke virkeligheden lige nu. I stedet er vi på vej mod et Danmark, hvor sikkerhed og tryghed er noget, man køber sig til, og hvis man ikke har råd, må man krydse fingre for at ens sag ikke drukner i politiets bunker. Jeg ved, at det netop er den situation, mange af jer frygter - at det er derfor, I takker nej til at lade sikkerhedsbranchen overtage sekundære opgaver for politiet. Men realiteten er, at lige nu er statens investering i hjælp fra private sikkerhedsaktører et af de få midler, der for alvor kan genetablere den høje sikkerhed og tryghed, som politiet ellers altid har leveret.

I har allerede gjort noget for at afhjælpe den svære situation, politiet står i lige nu, men det har ikke rigtig battet - det er lappeløsninger. Rigspolitiet oplyste for nyligt, at politiet havde en nettoafgang på 500 betjente i 2016, og samtidig vurderede de at der i år vil være en nettoafgang på 400 betjente. Det er jo en hel kreds, der vil mangle ved udgangen af året! I kan ikke nå at lave komprimerede uddannelsesforløb eller ansætte nye hjemmeværnsfolk i den hastighed, politiet falder fra hinanden. Politiet har brug for - og borgerne har brug for - at der kommer seriøs aflastning meget hurtigt. Det var derfor, I i politiforliget besluttede, at der skulle gennemføres analyser af politiet, der blandt andet skulle undersøge muligheden for at lade private aktører varetage ikkepolitimæssige opgaver for politiet. Det er endnu ikke blevet til noget, men det er på høje tid at komme i gang. Derfor er vi her i dag for at bede jer om at sætte gang i de analyser - så vi kan starte dialogen om, hvordan politiet kan få flere hænder til rigtigt politiarbejde. Det kræver altså, at alle interessenter bliver inddraget. Det er selvfølgelig os, men det er også for eksempel Forsvaret og hvem der ellers kan være til hjælp. For det er nu engang svært at vide, hvad de andre kan byde ind med, hvis man slet ikke taler med dem.

Vi ved også, at politiet frygter for deres budgetter. Terrorsikkerhed, grænsebevogtning og overarbejdsbukkel er dyrt, og det er svært at se lyset for enden af tunnelen. Derfor kan det ikke med rimelighed forventes, at politiet presser penge til hjælp fra hverken vores branche eller andre ud af deres eksisterende budget, og derfor har vi et forslag til jer: Giv politiet de økonomiske midler til at hente hjælp udefra - og øremærk pengene til formålet. På den måde kan de ikke forsvinde i den daglige drift, men det går heller ikke ud over politiets arbejde. Og så har det jo den store fordel, at politiet kan hente hjælp når de har brug for det - de kan for eksempel øge grænsebevogtningen ved spidsbelastninger og vinke farvel til os når hverdagen er tilbage eller indgå kortvarige kontrakter om særlige midlertidige opgaver.

Man siger, at man ikke må gå til politikere med problemer uden også at have løsninger. Nu har I hørt to løsninger fra os - sæt gang i det analysearbejde, der blev vedtaget med politiforliget - og husk at få inddraget de øvrige interessenter - og sæt penge af til at

SikkerhedsBranchens talepapir til foretræde for Retsudvalget,
Christiansborg, 9. februar 2017

Ole Knudsen, formand
Kasper Skov-Mikkelsen, direktør

SikkerhedsBranchen

Den Danske Branche forening for Sikkerhed og Sikring

politiet kan hente hjælp udefra. Men I har sikkert også jeres egne idéer. Det vigtigste lige nu er at komme i gang - hverken borgerne eller politiet kan vente på de langsigtede planer, og selv vi i sikkerhedsbranchen er efterhånden alvorligt bekymret over de opgaver, vi bliver tilbudt derude.